

ging de Hoedenmaker verder, terwijl hij benauwd rondkeek om te zien, of die het ook zou ontkennen. Doch de Zevenlaper was vast in slaap en ontkende niets. «Daarna», vervolgde de Hoedenmaker, «sneed ik me nog een paar boterhammen—»

«Maar wat zei de Zevenlaper?» vroeg een der gezworenen.

«Dat herinner ik me niet», zei de Hoedenmaker.

«Je *zult* je dat herinneren», merkte de Koning op, «of ik laat je terechtstellen».

De ongelukkige Hoedenmaker liet zijn theekopje en zijn boterham vallen en viel op de knieën.

«Ik ben een ellendig man, Sire», begon hij.

«Je bent een *zeer* ellendig *spreker*», zei de Koning.

Hier applaudisseerde een der Guineesche biggetjes doch werd terstond door een der ambtenaren van het hof onderdrukt. (Daar dit misschien nog al moeilijk te begrijpen is, wil ik je even uitleggen, hoe dat gedaan werd. Ze hadden een grooten zak, waarvan de opening met touwen kon worden dichtgebonden. Hier stopten ze het biggetje in met het hoofd vooruit en gingen er toen op zitten).

«Wel, ik ben blij, dat ik *dat* eens gezien heb»,

dacht Alice
aan het eind
tot applaus
naren van
nooit begre

«Als dat
wel opstap

«Waarop

«Op je v

Hier ap
biggetje en

«Kom, n

Alice. «Nu

«Ik zou l

zei de Ho

blik wierp

zat te lezen

«Je kunt
maker verl

zelfs den tijd

«— en

voegde de

Doch de

verdwenen,
«Roep d